

[Mogens Fog.]

somhed, organisatorisk, bladmæssig eller personlig, som ikke er i overensstemmelse med en regerings politik, specielt dens udenrigspolitik, vil stå i fare for at medføre straf.

De borgerlige demokratiers idealer, hvis pris synges højt og lavt ikke mindst i dette land, går ud på at sikre borgerne en vidtgående handle- og ytringsfrihed og en vidtgående frihed til kritik. Det er med disse idealer som skjold, man stiller sig i positur overfor ikke alene fascismen, men også overfor de socialistiske og folkedemokratiske lande. Vedtages denne lov og føres den ud i livet, således som dens paragraffer giver mulighed for, som et våben mod anderledes tænkende, så er det samtidig fastslået, at disse idealer er talemåder, der ikke har bund i virkeligheden. Det er i fredstid, den vil få sin betydning, ikke under indtrådt krig og besættelse, for under sådanne forhold vil de love, som passer magthaverne, alligevel altid blive gennemført. Derfor er det, den rummer så store og så farlige perspektiver.

Jeg er ligesom flere af de tidligere ordførere enig med justitsministeren, når han til slut i sin fremsættelsestale betvivler den præventive virkning af en sådan lovgivning. Men således som loven er foreslået formet, vil den, som jeg har vist, ikke blot være nytteløs; den vil komme til at sætte præg på de vilkår, hvorunder der kan drives politik i dette land.

I min indledning gav jeg min og min partigrupes principielle tilslutning til en lov, som virkelig kan ramme dem, der svigter landets og folkets interesser, og som virkelig kan bidrage til at bringe vor selvstændighed og vor neutralitet i fare, en lov, som kan slå ned på enhver folkefjende i samarbejde med fremmed magt, med andre ord en lov, som tager sigte på femtekolonne i den form, vi har lært at kende.

Men det er ikke et forslag til en sådan lov, vi i dag behandler. Som jeg har påvist, er forslaget uklart i sine bestemmelser og afgiver grundlag for vidtdreven vilkårlighed. Det griber langt udover det formål, det foregiver at tage sigte på. Og tværtimod at beskytte landets selvstændighed og handlefrihed sætter en sådan lov dem i fare for straf, der arbejder derfor. Derfor kan vi ikke give lovforslaget vor tilslutning i dets nuværende skikkelse.

Viggo Starcke: Dette forslag til lov er et værdifuldt grundlag for forhandling om et meget stort og meget vanskeligt område, og det formål, som først og fremmest tilsigtes: at undgå senere love med tilbagevirkende kraft, synes jeg er et meget værdifuldt formål. Men det kan jo ikke skjules, at det er et vanskeligt område at lovgive på, alene af den grund at selve behandlingen af sagerne vel nok vanskeligt vil kunne finde sted under en eventuel fremmed besættelse, og jeg synes, det vil være meget vigtigt, at man får nogle betragtninger fremført om selve behandlingen af sagerne, om, hvorvidt den skal foregå under en eventuel besættelse eller først finde sted efter en eventuel besættelses ophør.

Der har af de forskellige ærede ordførere været fremført en mængde betragtninger, som jeg ikke skal gentage. Jeg vil blot lige knytte et par bemærkninger til § 101, som er ny i straffeloven. Det er bestemmelsen om den, som med økonomisk støtte fra fremmed magt eller fra nogen, der handler i fremmed magts interesse, udgiver eller udbreder politisk skrift eller udøver politisk propagandavirksomhed uden offentligt at oplyse, at sådan støtte modtages. Jeg tror, det er meget betydningsfuldt, at en sådan bestemmelse udformes. Det er jo således, at de internationale risici, som et land løber, er større end de indenrigske, men i og for sig er der jo kun en gradsforskel mellem den støtte, der her er tale om, og den støtte, som politiske organisationer modtager fra store økonomiske indre særinteresser, og det ville måske ved anden lejlighed være værdifuldt at undersøge, hvilken mulighed der var for at lade sådant komme til offentlig kundskab, når der propaganderes for bestemte særinteresser.

Lovforslagets § 100 drejer sig om den, som ved offentlige udtalelser tilskynder til, eller som fremkalder øjensynlig fare for fjendtlige forholdsregler mod den danske stat. Det er jo et område, som er uhyre vanskeligt at afgrænse, fordi det dels afhænger af selve de udtalelser og udtryk, som anvendes her i landet, dels i høj grad af den sindstilstand, det større eller mindre kvantum af hysteri, hvori eventuelle fremmede magter befinder sig. Vi har jo haft et rent praktisk eksempel, hvor et høfligt takke-telegram fremkaldte en meget voldsom reak-